

Vaggvisa

Lil - la Charles, sov sött i frid, 7 du får tids nog
tids nog se vår on-da tid och hen-nes gal - la

va-ka,
sma-ka. Världen är en sor-ge-ö: bäst man an-das

skall man dö och bli mull till - ba - ka.

2

En gång, där en källa flöt
förbi en skyl i rågen,
stod en liten gosse söt
och spegla sig i vågen.
Bäst sin bild han såg så skön
uti böljan, klar och grön,
strax han intet såg'en.

3

Så är med vår livstid fatt,
och så försvinna åren;
bäst man andas gott och glatt,
så ligger man på båren.
Lilla Charles skall tänka så,
när han ser de blommor små,
som bepryda våren.

4

Sove lulla, lilla vän!
Din välgång skall oss gläda.
När du vaknar, sku vi se'n
dig klippa häst och släda;
se'n små hus av kort, lull lull,
sku vi bygga, blåsa kull
och små visor kväda.

5

Mamma har åt barnet här
små guldskor och guldkappa;
och om Charles beskedlig är,
så kommer rätt nu pappa
lilla barnet namnam ger.
Sove lulla! Ligg nu ner
och din kudde klappa.

Carl Michael BELLMAN (1740-1795)

Vaggvisa

*för Auktors
yngsta son Charles,
den 8 augusti 1787*

1
Lilla Charles, sov sött i frid,
du får tids nog vaka,

tids nog se vår onda tid

och hennes galla smaka.
Världen är en sorgeö:
bäst man andas,
skall man dö
och bli mull tillbaka.

2
En gång, där en källa flöt
förbi en skyl i rågen,
stod en liten gosse söt
och spegla sig i vågen.
Bäst sin bild han såg så skön

uti böljan, klar och grön,
strax han intet såg'en.

3
Så är med vår livstid fatt,

och så försvinna åren;
bäst man andas gott och glatt,
så ligger man på båren.
Lilla Charles skall tänka så,
när han ser de blommor små,
som bepryda våren.

Wiegenlied

*für des Verfassers
jüngsten Sohn Charles,
am 8. August 1787*

Kleiner Charles, schlaf süß in Frieden,
du wirst noch früh genug wach
[werden,

früh genug wirst du
die schlimme (schwere) Zeit erfahren
und ihre Galle schmecken..
Die Welt ist eine Sorgeninsel:
kaum hat man begonnen zu atmen,
muss man sterben
und wieder zu Staub werden.

Einmal, dort wo eine Quelle floss
vorbei an einer Roggenhocke*
stand ein kleiner, süßer Junge
und spiegelte sich in der Welle.
Kaum, dass er sein so schönes
[Bild gesehen
in der Woge, klar und grün,
schon sah er es nicht mehr.

So ist es mit unserer Lebenszeit
[bestellt
und so verrinnen die Jahre;
eben atmet man gut und froh,
schon liegt man auf der Bahre.
Der kleine Charles soll daran denken,
wenn er die kleinen Blumen sieht,
die den Frühling schmücken.

4

Sove lulla, lilla vän!
Din välgång skall oss gläda.
När du vaknar, sku vi se'n
dig klippa häst och släda;

se'n små hus av kort,
lull lull,
sku vi bygga, blåsa kull
och små visor kväda.

5

Mamma har åt barnet här
små guldkor och guldkappa;
och om Charles beskedlig är,
så kommer rättnu pappa,
lilla barnet namnam ger.
Sove lulla! Ligg nu ner
och din kudde klappa.

Schlaf heia, kleiner Liebling!
Dein Wohlergehen soll uns erfreuen.
Wenn du aufwachst, werden wir dann
für dich ausschneiden Pferd und
[Schlitten;

dann ein kleine Kartenhäuser,
heia popeia,
werden wir bauen, es umblasen
und kleine Lieder singen.

Mama hat für das Kind hier
kleine goldene Schuhe und Mantel
und wenn Charles artig ist,
dann kommt gleich Papa (und)
gibt dem Kleinen was Leckeres.
Schlaf heia! Leg dich jetzt nieder
und streichle dein Kissen.

* Hocke: zum Trocknen auf dem Feld im Kreis gegeneinander
aufgestellte Gruppe von Getreidegarben

KH/CW/BB 140808